

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.8.2019
COM(2019) 380 final

2019/0175 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2020 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön och om ändring av förordning (EU) 2019/124 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken ska nyttjandet av levande marina biologiska resurser ske på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY). Ett viktigt verktyg för detta är det årliga fastställandet av fiskemöjligheterna i form av totala tillåtna fångstmängder (TAC:er) och kvoter.

I förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd anges mer detaljerade värden för fiskeridödlighet, vilka uttrycks som intervall, och dessa används i detta förslag för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt att uppnå och upprätthålla maximal hållbar avkastning.

Syftet med detta förslag är att fastställa medlemsstaternas fiskemöjligheter för de kommersiellt viktigaste fiskbestånden i Östersjön för 2020. För att förenkla och förtydliga de årliga besluten om TAC:er och kvoter fastställs sedan 2006 fiskemöjligheterna i Östersjön genom en särskild förordning.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

I detta förslag fastställs kvoter på nivåer som överensstämmer med målen för förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken.

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

De föreslagna åtgärderna överensstämmer med den gemensamma fiskeripolitikens mål och regler och är förenliga med unionens politik för hållbar utveckling.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förslaget omfattas av unionens exklusiva befogenhet i enlighet med artikel 3.1 d i EUF-fördraget. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik. Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.

Medlemsstaterna tilldelas fiskemöjligheter genom den aktuella rådsförordningen. Enligt artiklarna 16.6, 16.7 och 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 får medlemsstaterna själva besluta hur de vill fördela fiskemöjligheterna mellan regioner och mellan aktörer i enlighet med de kriterier som anges i de nämnda artiklarna. Medlemsstaterna har därmed stora möjligheter att själva besluta vilken social/ekonomisk modell de vill använda för att utnyttja de tilldelade fiskemöjligheterna.

Förslaget får inga nya ekonomiska följder för medlemsstaterna. Rådet antar denna särskilda förordning varje år och de offentliga och privata medel som behövs för att genomföra den finns redan.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: Förordning.

Detta förslag avser fiskeriförvaltning på grundval av artikel 43.3 i EUF-fördraget.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Den rådgivande nämnden för Östersjön har rådfrågats med utgångspunkt i kommissionens meddelande om samråd om fiskemöjligheterna för 2020 inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (COM(2019) 274 final). Förslaget grundar sig på vetenskapliga utlåtanden från Internationella havsforskningsrådet (Ices). Utan att gå emot befintlig politik eller försämra statusen för känsliga resurser, har man i förslaget beaktat och i möjligaste mån tagit hänsyn till de preliminära åsikter som framfördes av olika berörda parter avseende samtliga berörda fiskbestånd.

De vetenskapliga utlåtandena om fångstbegränsningar och om beståndens status diskuterades också med medlemsstaterna i det regionala forumet Baltfish i juni 2019.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Internationella havsforskningsrådet (Ices) är den vetenskapliga organisation som rådfrågats.

Unionen efterfrågar varje år vetenskapliga utlåtanden från Ices om viktiga fiskbestånds tillstånd. Utlåtandet omfattar alla bestånd i Östersjön, och TAC:er föreslås för de kommersiellt viktigaste bestånden (www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx).

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget ingår i en långsiktig strategi för att fiskeuttaget ska anpassas till och ligga kvar på långsiktigt hållbara nivåer. Detta väntas leda till ett stabilt fisketryck, större kvoter och således bättre inkomster för yrkesfiskarna och deras familjer. De ökande landningarna förväntas gynna fiskeindustrin, konsumenterna, beredningsindustrin och detaljistledet samt den övriga sektor som är kopplad till det kommersiella fisket och till fritidsfisket.

De senaste årens beslut om fiskemöjligheter i Östersjön har redan lett till att fiskeridödligheten var i linje med MSY-intervallen då TAC:erna fastställdes, för alla bestånd utom ett, och till en återuppbyggd av bestånden samt balans mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna. Tyvärr rådde ett hårt tryck på den östliga torsken i Östersjön under 2019 och beståndet kommer inte att vara i linje med MSY under 2020 och troligen inte under de kommande åren. Det krävs således fortfarande framsteg för att alla bestånd ska kunna återuppbyggas, av vilka vissa fortfarande ligger under säkra nivåer för biomassan, och för att alla bestånd ska vara i linje med MSY.

Mot bakgrund av ovanstående innebär förslaget från kommissionen att fiskemöjligheterna för sill/strömning i västra Östersjön minskar med 71 %, för sill/strömning i Centrala Östersjön med 10 %, för sill/strömning i Bottniska viken med 27 %, för rödspätta med 32 %, för lax i Egentliga Östersjön med 5 %, för skarpsill med 25 % och för västlig torsk i Östersjön med 68 %. När det gäller den östliga torsken i Östersjön meddelade Ices att man inte skulle kunna lämna siffror för oundvikliga bifångster för 2020 före rådets planerade antagande av

förordningen i oktober i år. Kommissionen räknar med en minskning av fiskemöjligheterna för den östliga torsken i Östersjön. Kommissionens förslag innebär en ökning av fiskemöjligheterna för sill/strömming i Rigabukten med 11 % och en förlängning av fiskemöjligheterna för lax i Finska viken.

De ekonomiska konsekvenserna av förslagen för 2020 kommer därför att vara en minskning för flottorna i alla medlemsstater. Sammantaget leder kommissionens förslag till fiskemöjligheter i Östersjön på cirka 469 000 ton, vilket är en minskning med 23,6 % jämfört med 2019. I den fleråriga planen för Östersjön föreskrivs att TAC:en för livskraftiga bestånd får fastställas i det intervall som ligger över punktvärdet för maximal hållbar avkastning (övre MSY-intervall), särskilt för att begränsa variationerna mellan på varandra följande år till högst 20 %. Kommissionen föreslår dock inte att detta alternativ ska användas, eftersom biomassan för beståndet av sill/strömming i västra Östersjön och det västra och östra torskbeståndet i Östersjön ligger under säkra biologiska gränser. Dessutom är beståndet av skarpsill beroende av en enda god årsklass, och därför räknar Ices med att biomassan kommer att minska under de kommande åren. Att använda det övre MSY-intervallet riskerar nu att medföra större framtida minskningar. När det gäller sill/strömming i Bottniska viken gav Ices dessutom försiktighetsbaserade utlåtanden, som inte innehöll några MSY-intervall. Rödspätta är en bifångstart inom ramen för den fleråriga planen för Östersjön, vilket innebär att Ices inte tillhandahåller några MSY-intervall. Slutligen tillåter den fleråriga planen också att man använder sig av det övre MSY-intervallet för livskraftiga bestånd inom blandfisken när detta är nödvändigt för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken och den fleråriga planen. Även om sill-/strömmingsfisket är ett blandfiske föreslår kommissionen inte att man använder det övre MSY-intervallet för sill/strömming i Centrala Östersjön, eftersom beståndet är beroende av en enda god årsklass och sill/strömming fångas i ett blandfiske med torsk, som är i ett allt sämre skick.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget är fortfarande flexibelt när det gäller tillämpningen av de mekanismer för kvotutbyte som redan införts i förordningarna om fiskemöjligheter i Östersjön under föregående år. Förslaget innehåller inga nya element eller nya administrativa förfaranden för offentliga myndigheter (vare sig för EU-myndigheterna eller för de nationella myndigheterna) som skulle kunna öka den administrativa bördan.

Förslaget avser en årlig förordning för 2020 och innehåller därför ingen bestämmelse om översyn.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU-budgeten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Övervakningen av utnyttjandet av fiskemöjligheter i form av TAC:er och kvoter fastställs genom rådets förordning (EG) nr 1224/2009.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I förslaget fastställs fiskemöjligheter för 2020 för vissa bestånd och grupper av bestånd för de medlemsstater som fiskar i Östersjön.

Den fleråriga planen för fisket i Östersjön trädde i kraft den 20 juli 2016¹. Enligt bestämmelserna i den planen ska fiskemöjligheterna fastställas i enlighet med planens mål och vara förenliga med de målintervall för fiskeridödlighet som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, särskilt från Ices eller något liknande oberoende vetenskapligt organ. När ett bestånds biomassa ligger under de referenspunkter som anges i de bästa vetenskapliga utlåtandena, ska fiskemöjligheterna fastställas till en nivå som motsvarar fiskeridödligheten minskad proportionellt med hänsyn till minskningen av beståndets biomassa.

Fiskemöjligheterna föreslås i enlighet med artikel 16.1 (som hänvisar till principen om relativ stabilitet) och 16.4 (som hänvisar till målen för den gemensamma fiskeripolitiken och reglerna i de fleråriga planerna) i förordning (EU) nr 1380/2013.

För att fastställa EU-kvoterna för de bestånd som delas med Ryska federationen har i förekommande fall respektive kvantitet av dessa bestånd dragits av från de TAC:er som föreslagits av Ices. De TAC:er och kvoter som tilldelas medlemsstaterna anges i bilagan till denna förordning.

När det gäller sill/strömming i västra Östersjön ligger den beståndsstorlek som beräknats av Ices fortfarande under den gränsreferenspunkt för lekbiomassan under vilken reproduktionsförmågan (B_{lim}) kan vara nedsatt, såsom fastställts av Ices. Enligt artikel 5 i förordning (EU) 2016/1139 ska korrigerande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till en nivå som kan ge maximal hållbar avkastning, när vetenskaplig rådgivning visar att beståndet understiger B_{lim} . För att uppnå en sådan nivå ska för det första fiskemöjligheterna för det berörda beståndet fastställas till en nivå som är förenlig med en fiskeridödlighet som minskas till att ligga under det övre F_{MSY} -intervallet, och för det andra ska ytterligare korrigerande åtgärder vidtas. Med beaktande av minskningen av biomassan av sill/strömming i västra Östersjön föreslår kommissionen i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/1139 att TAC:en fastställs på en nivå som är lägre än F_{MSY} -intervallen. Kommissionen föreslår att man använder det lägre intervallvärdet och gör en ytterligare minskning. Detta resulterar i en TAC på 2 651 ton (-71 %), vilket enligt Ices kommer att möjliggöra en biomassa över B_{lim} senast 2022.

När det gäller den östliga torsken i Östersjön kunde Ices återigen efter flera år göra en analytisk bedömning. Ices kunde dock inte fastställa värdena för intervallen för fiskeridödlighet för maximal hållbar avkastning. Ices beräknade dessutom att beståndsstorleken låg under B_{lim} och att den skulle fortsätta att ligga under B_{lim} på medellång sikt, även om det inte bedrivs något fiske alls. Kommissionen vidtog därför nödatgärder i juli 2019 och beslutade att till årets slut förbjuda torskfisket i de områden som har en viss förekomst av östlig torsk. Ett mer effektivt sätt att begränsa fångsterna är dock att förbjuda riktat fiske och fastställa mycket begränsade TAC:er för endast bifångster. Kommissionen har bett Ices att lämna relevanta siffror, men Ices meddelade att man inte skulle kunna lämna siffror för oundvikliga bifångster för 2020 före rådets planerade antagande av förordningen i oktober i år. Kommissionen räknar med en minskning av fiskemöjligheterna för den östliga torsken i Östersjön på [...] %. Kommissionen avser att lägga fram ett förslag till ändring av förordningen om fiskemöjligheterna för 2020 när uppgifter om oundvikliga bifångster för 2020 lämnats av Ices. Mot bakgrund av det östra torskbeståndets status och Ices utlåtande att fredning av lekområden kan medföra ytterligare fördelar för beståndet som inte kan uppnås

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

enbart genom TAC:er (dvs. ökad rekrytering genom ostörd lek), förlängs dessutom den befintliga fredningen av lekområden sommartid och dess räckvidd utvidgas. Slutligen förbjuds fritidsfiske eftersom de kvantiteter som fångas blir betydande när TAC:en minskas till en mycket begränsad bifångst-TAC.

De föreslagna TAC:erna för sill/strömning i Centrala Östersjön och i Rigabukten liksom de föreslagna TAC:erna för skarpsill, lax i Egentliga Östersjön och den västliga torsken i Östersjön motsvarar det FMSY-intervall som avses i artikel 4.3 i förordning (EU) 2016/1139. När det gäller lax i Egentliga Östersjön begärde Finland och Estland att den begränsade flexibilitet mellan områden som infördes förra året skulle bibehållas, och den förlängdes därmed. Eftersom Ices anger att situationen för det västra torskbeståndet i Östersjön är bräcklig och återigen försämras, återinförs en längre och utvidgad fredning av lekområden vintertid, eftersom Ices anser att sådana fredningar kan medföra ytterligare fördelar som inte kan uppnås enbart genom TAC:er. Eftersom fritidsfisket i hög grad bidrar till fiskeridödligheten, minskas den tillåtna fångsten inom fritidsfisket i samma utsträckning som TAC:en minskas. Eftersom både östlig och västlig torsk förekommer i delsektion 24 och på grund av de nödgärder som antogs 2019 är slutligen riktat fiske efter torsk förbjudet och endast oundvikliga bifångster får fångas bortom sex sjömil från kusten i delsektion 24. För att skapa likvärdiga förutsättningar som i förvaltningsområdet för östlig torsk i Östersjön, förbjuds dessutom fritidsfiske bortom sex sjömil från kusten i delsektion 24, eftersom huvudsakligen östlig torsk förekommer i dessa områden.

TAC:en för rödspätta överensstämmer med både MSY-utlåtandet för beståndet i delsektionerna 21–23 och Ices metod för bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter, när det gäller beståndet i delsektionerna 24–32. TAC:erna för lax i Finska viken och sill/strömning i Bottniska viken överensstämmer med Ices metod för bestånd för vilka det endast finns begränsade uppgifter.

Genom rådets förordning (EG) nr 847/96 införs ytterligare villkor för förvaltningen av TAC:er med fördelning mellan åren, däribland flexibilitetsbestämmelserna i artiklarna 3 och 4 för bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC respektive analytisk TAC. Enligt artikel 2 i den förordningen ska rådet, när det fastställer TAC:er, bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, framförallt på grundval av beståndens biologiska tillstånd. Mera nyligen har flexibilitetsmekanismen införts genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 för alla bestånd som omfattas av landningsskyldigheten. För att motverka en alltför stor flexibilitet som skulle underminera principen om ett rationellt och ansvarsfullt nyttjande av levande marina biologiska resurser och förhindra att målen för den gemensamma fiskeripolitiken uppnås, bör det därför klargöras att artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 endast är tillämpliga om medlemsstaterna inte utnyttjar den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2020 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön och om ändring av förordning (EU) 2019/124 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013¹ ska bevarandeåtgärder antas med beaktande av tillgänglig vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning, inbegripet i förekommande fall de rapporter som utarbetas av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen och andra rådgivande organ, råd som lämnas av de rådgivande nämnder som inrättats för de relevanta geografiska områdena eller kompetensområdena och gemensamma rekommendationer från medlemsstaterna.
- (2) Det åligger rådet att besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskemöjligheter, inbegripet vissa villkor som är funktionellt knutna till dessa, i förekommande fall. Fiskemöjligheterna bör tilldelas medlemsstaterna på ett sätt som tillförsäkrar relativ stabilitet i fiskeverksamheten för var och en av medlemsstaterna för vart och ett av bestånden eller fiskena samt med beaktande av målen för den gemensamma fiskeripolitiken enligt förordning (EU) nr 1380/2013.
- (3) I artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013 fastställs att målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att nyttjandetakten för maximal hållbar avkastning, där så är möjligt, ska ha uppnåtts senast 2015 och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för alla bestånd.
- (4) De totala tillåtna fångstmängderna (TAC:erna) bör därför, i linje med förordning (EU) nr 1380/2013, fastställas på grundval av tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, med beaktande av biologiska och socioekonomiska aspekter, samtidigt som de olika näringsgrenarna inom fisket garanteras en rättvis inbördes behandling, och med hänsyn till de synpunkter som framförts under samråden med berörda parter.
- (5) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139² upprättas en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och för

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar

det fiske som nyttjar dessa bestånd (nedan kallad *planen*). Planen syftar till att säkerställa att nyttjandet av levande marina biologiska resurser sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning. Målet för fiskeridödligheten för de berörda bestånden, uttryckt i intervall, ska därför uppnås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020. Fångstbegränsningarna för 2020 vad gäller bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön bör fastställas i överensstämmelse med planens mål.

- (6) Internationella havsforskningsrådet (Ices) har konstaterat att biomassan av sill/strömming i västra Östersjön i delsektionerna 20–24 fortfarande ligger under den gränsreferenspunkt för lekbiomassan under vilken reproduktionsförmågan kan vara nedsatt (B_{lim}). I sitt årliga beståndsutlåtande från den 29 maj 2019 utfärdade Ices därför vetenskapliga rekommendationer om nollfångst. I enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) 2016/1139 bör alla lämpliga korrigerande åtgärder därför vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över den nivå som kan ge MSY. Vidare föreskrivs i den bestämmelsen att ytterligare korrigerande åtgärder ska vidtas. För detta ändamål är det nödvändigt att ta hänsyn till tidsplanen för uppnåendet av målen för den gemensamma fiskeripolitiken i stort och för planen, i synnerhet med tanke på de vidtagna korrigerande åtgärdernas förväntade effekt, samtidigt som man håller fast vid de mål om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningsmässigt hänseende som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. I enlighet med artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/1139 är det således lämpligt att fastställa fiskemöjligheterna för sill/strömming i västra Östersjön på nivåer som är lägre än intervallen för fiskeridödlighet, för att ta hänsyn till minskningen av biomassan.
- (7) När det gäller det östra torskbeståndet i Östersjön kunde Ices för första gången på flera år göra en analytisk bedömning. Ices beräknade att biomassan låg under B_{lim} och att den skulle fortsätta att ligga under B_{lim} på medellång sikt, även om det inte bedrivs något fiske alls. Ices utfärdade därför vetenskapliga rekommendationer om nollfångster för 2020. Ices kunde dock inte fastställa värdena för intervallen för fiskeridödlighet. På grundval av beståndsbedömningen och för att reagera så snabbt som möjligt antog kommissionen kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1248 om åtgärder för att minska ett allvarligt hot mot bevarandet av det östra beståndet av torsk (*Gadus morhua*) i Östersjön³. Enligt artikel 5.2 i förordning (EU) 2016/1139 ska fiskemöjligheterna för 2020 fastställas på ett sätt som säkerställer att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över den nivå som kan ge MSY.
- (8) Om fiskemöjligheterna för den östliga torsken i Östersjön fastställs på den nivå som anges i den vetenskapliga rekommendationen, skulle skyldigheten att landa alla fångster inom blandfisken med bifångster av östlig torsk leda till fenomenet med begränsande arter (så kallade *choke species*). För att uppnå rätt balans mellan ett fortsatt fiske, med tanke på de potentiellt allvarliga socioekonomiska konsekvenserna, och behovet att uppnå god biologisk status för beståndet, med beaktande av svårigheten att fiska samtliga bestånd i ett blandfiske på nivåer som ger maximal hållbar avkastning samtidigt för alla arter, bör det fastställas en särskild

dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

³

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1248 av den 22 juli 2019 om åtgärder för att minska ett allvarligt hot mot bevarandet av det östra beståndet av torsk (*Gadus morhua*) i Östersjön (EUT L 195, 23.7.2019, s. 2).

TAC för bifångster av östlig torsk. TAC:en bör fastställas på en nivå som innebär att dödligheten inte ökar och som ger incitament till förbättringar vad gäller selektivitet och fångstundvikande.

- (9) Dessutom fastställs i artikel 5.2 i förordning (EU) 2016/1139 att ytterligare korrigerande åtgärder ska vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över den nivå som kan ge MSY. Enligt vetenskapliga utlåtanden kan fredning av lekområden särskilt medföra ytterligare fördelar för ett bestånd som inte kan uppnås enbart genom TAC:er, till exempel ökad rekrytering genom ostörd lek. Med tanke på statusen för det östra torskbeståndet i Östersjön är det lämpligt att utvidga räckvidden och tidsramen för den befintliga fredningen av lekområden sommartid för den östliga torsken. Dessutom visar de vetenskapliga utlåtandena att den relativa betydelsen av fritidsfisket efter östlig torsk avgörs av TAC-nivån. Mot bakgrund av den mycket stora minskningen av TAC:en anses de kvantiteter som fångas inom fritidsfisket vara betydande. Det är därför lämpligt att förbjuda fritidsfiske efter torsk i delsektionerna 25–26, där den östliga torsken är vanligast.
- (10) När det gäller det västra torskbeståndet i Östersjön konstateras i det vetenskapliga utlåtandet att fritidsfisket i betydande grad bidrar till den övergripande fiskeridödligheten inom det beståndet. Med hänsyn till beståndets nuvarande status och minskningen av TAC:en är det lämpligt att minska den dagliga tillåtna fångsten per fiskare. Detta påverkar inte principen om relativ stabilitet för kommersiell fiskeverksamhet. Vetenskapliga utlåtanden visar dessutom att torsk från både det västra och det östra torskbeståndet förekommer i delsektion 24. För att skydda det östra torskbeståndet och säkerställa likvärdiga förutsättningar som för förvaltningsområdet för östlig torsk i Östersjön är det lämpligt att begränsa användningen av TAC:en i delsektion 24 till bifångster av torsk, med undantag för småskaliga kustfiskare som fiskar med passiva redskap i områden upp till sex sjömil från kusten, där vattendjupet är mindre än 20 meter, eftersom den västliga torsken dominerar i de grunda kustområdena. I enlighet med detta och för att säkerställa likvärdiga förutsättningar som för delsektionerna 25–26 bör fritidsfiske efter torsk i delsektion 24 vara förbjudet bortom sex sjömil från kusten. Med tanke på beståndets sårbara status och det faktum att vetenskapliga utlåtanden visar att fredning av lekområden särskilt kan medföra ytterligare fördelar för ett bestånd som inte kan uppnås enbart genom TAC:er, t.ex. ökad rekrytering genom ostörd lek, är det slutligen lämpligt att återinföra fredning av lekområden vintertid.
- (11) För att garantera ett fullständigt utnyttjande av kustfiskemöjligheter är det lämpligt att införa en begränsad flexibilitet mellan områden för lax från Ices-delsektionerna 22–31 till Ices-delsektion 32 för den medlemsstat som har begärt detta.
- (12) Enligt Ices utlåtande rapporteras 32 % av fångsterna inom laxfisket felaktigt, i synnerhet som fångster av öring. Eftersom merparten av öringen i Östersjön nyttjas i kustområdena är det lämpligt att förbjuda fiske efter öring bortom fyra sjömil och att begränsa bifångsterna av öring till 3 % av den kombinerade fångsten av öring och lax för att bidra till att motverka felrapportering av laxfångster som fångster av öring.
- (13) Utnyttjandet av de fiskemöjligheter som fastställs i denna förordning omfattas av rådets förordning (EG) nr 1224/2009⁴, särskilt artiklarna 33 och 34, i fråga om

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr

registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning, och bestämmelserna om överföring av uppgifter till kommissionen om uttömda fiskemöjligheter. I den här förordningen bör det därför fastställas koder för landningar av de bestånd som omfattas av denna förordning vilka medlemsstaterna bör använda när de översänder uppgifter till kommissionen.

- (14) Genom rådets förordning (EG) nr 847/96⁵ införs ytterligare villkor för förvaltningen av TAC:er med fördelning mellan åren, däribland flexibilitetsbestämmelserna i artiklarna 3 och 4 för bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC eller analytisk TAC. Enligt artikel 2 i den förordningen ska rådet, när det fastställer TAC:er, bestämma för vilka bestånd artiklarna 3 och 4 inte ska gälla, framförallt på grundval av beståndens biologiska tillstånd. Mer nyligen infördes genom artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 flexibilitet mellan åren för alla bestånd som omfattas av landningsskyldigheten. För att motverka en alltför stor flexibilitet som skulle underminera principen om ett rationellt och ansvarsfullt nyttjande av levande marina biologiska resurser, förhindra att den gemensamma fiskeripolitikens mål uppnås och försämra beståndens biologiska status, bör det därför fastställas att artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 är tillämpliga på analytiska TAC:er endast om den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013 inte utnyttjas.
- (15) En preliminär TAC för vitlinglyra i Ices-sektion 3a och unionens vatten i Ices-sektion 2a och Ices-delområde 4 bör, på grundval av nya vetenskapliga utlåtanden, fastställas för perioden 1 november 2019–31 oktober 2020.
- (16) För att undvika avbrott i fiskeverksamheten och säkerställa försörjningen för unionens fiskare bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2020. Förordningen bör dock tillämpas på vitlinglyra i Ices-sektion 3a och unionens vatten i Ices-sektion 2a och Ices-delområde 4 från och med den 1 november 2019 till och med den 31 oktober 2020. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁵ Rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren (EGT L 115, 9.5.1996, s. 3).

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2020 och ändras vissa fiskemöjligheter i andra vatten som fastställs i förordning (EU) 2019/124⁶.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på unionsfiskefartyg som är verksamma i Östersjön.
2. Denna förordning ska också tillämpas på fritidsfiske, om det uttryckligen hänvisas till sådant fiske i de relevanta bestämmelserna.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013 gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

- (1) *delsektion*: en av Ices delsektioner i Östersjön i enlighet med definitionen i bilaga III till rådets förordning (EG) nr 218/2009⁷.
- (2) *total tillåten fångstmängd (TAC)*: den kvantitet av varje bestånd som får fångas under en ettårsperiod.
- (3) *kvot*: en andel av den totala tillåtna fångstmängden som tilldelas unionen, en medlemsstat eller ett tredjeland.
- (4) *fritidsfiske*: icke kommersiell fiskeverksamhet som nyttjar marina biologiska resurser exempelvis för rekreation, turism eller sport.

⁶ Rådets förordning (EU) 2019/124 av den 30 januari 2019 om fastställande för år 2019 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L 29, 31.1.2019, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (omarbetning) (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).

KAPITEL II

FISKEMÖJLIGHETER

Artikel 4

TAC:er och fördelning

TAC:erna, kvoterna och, i förekommande fall, de villkor som är funktionellt knutna till dessa fastställs i bilagan.

Artikel 5

Särskilda bestämmelser om fördelning av fiskemöjligheter

Fördelningen mellan medlemsstaterna av fiskemöjligheterna enligt denna förordning ska inte påverka

- (a) utbyten enligt artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- (b) reduceringar och omfördelningar enligt artikel 37 i förordning (EG) nr 1224/2009,
- (c) ytterligare landningar som tillåts i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 eller artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- (d) kvantiteter som hålls inne i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 eller överförs i enlighet med artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013,
- (e) avdrag enligt artiklarna 105 och 107 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 6

Villkor för landning av fångster och bifångster

De bestånd av icke-målarter inom säkra biologiska gränser som avses i artikel 15.8 i förordning (EU) nr 1380/2013 och som omfattas av undantaget från skyldigheten att räkna av fångster från den berörda kvoten anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 7

Åtgärder avseende fritidsfiske efter torsk i delsektionerna 22–26

1. Vid fritidsfiske får högst två exemplar av torsk behållas per fiskare och dag i delsektionerna 22–24.
2. Fritidsfiske ska vara förbjudet i delsektion 24 bortom sex sjömil mätt från baslinjerna och i delsektionerna 25–26.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka strängare nationella åtgärder.

Artikel 8

Åtgärder avseende fiske efter öring och lax i delsektionerna 22–32

1. Fiske efter öring bortom fyra sjömil mätt från baslinjerna i delsektionerna 22–32 ska vara förbjudet för fiskefartyg under perioden 1 januari–31 december 2020. Vid fiske efter lax i dessa vatten får bifångsterna av öring inte överstiga 3 % av den totala fångsten av lax och öring vid något tillfälle ombord eller vid landningen efter varje fiskeres. Befälhavare på fartyg som fiskar efter lax i dessa vatten ska säkerställa att deras fiskeverksamhet när som helst kan övervakas av medlemsstatens kontrollmyndigheter. För detta ändamål kan dessa fiskefartyg till exempel vara utrustade med ett kontrollsystem för fartyg (VMS) eller ett likvärdigt elektroniskt kontrollsystem som certifierats av kontrollmyndigheten.
2. Punkt 1 ska inte påverka strängare nationella åtgärder.

Artikel 9

Flexibilitet

1. Utom där annat anges i bilagan till den här förordningen ska artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 tillämpas på bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC, och artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i den förordningen ska tillämpas på bestånd som omfattas av en analytisk TAC.
2. Artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas när en medlemsstat utnyttjar den flexibilitet mellan åren som föreskrivs i artikel 15.9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 10

Överföring av uppgifter

När medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 33 och 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 överför uppgifter till kommissionen om kvantiteter av bestånd som fångats eller landats ska de använda beståndskoderna i bilagan till den här förordningen.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Ändring av förordning (EU) 2019/124

Bilaga IA till förordning (EU) 2019/124 ska ändras på följande sätt:

Tabellen över fiskemöjligheter för vitlinglyra och därtill hörande bifångster i Ices-sektion 3a och unionens vatten i Ices-sektion 2a och Ices-delområde 4 ska ersättas med följande:

Art:	Vitlinglyra och därtill hörande bifångster	Zon:	3a, unionens vatten i 2a och 4
------	--	------	--------------------------------

<i>Trisopterus esmarki</i>			(NOP/2A3A4.)
År	2019	2020	Analytisk TAC
Danmark	54 949 ⁽¹⁾⁽³⁾	pm ⁽⁶⁾	Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.
Tyskland	11 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	pm ⁽⁶⁾	Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.
Nederländerna	40 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	pm ⁽⁶⁾	
Unionen	55 000 ⁽¹⁾⁽³⁾	pm ⁽⁶⁾	
Norge	14 500 ⁽⁴⁾	pm	
Färöarna	5 000 ⁽⁵⁾	pm	
TAC	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	
(1)	Upp till 5 % av kvoten får utgöras av bifångster av kolja och vitling (OT2/*2A3A4). Bifångster av kolja och vitling som räknas av från kvoten i enlighet med denna bestämmelse och bifångster av arter som räknas av från kvoten i enlighet med artikel 15.8 i förordning (EU) nr 1380/2013 får tillsammans inte överstiga 9 % av kvoten.		
(2)	Kvoten får endast fiskas i unionens vatten i Ices-områdena 2a, 3a och 4.		
(3)	Unionskvoten får endast fiskas under perioden 1 november 2018–31 oktober 2019.		
(4)	En sorteringsrist ska användas.		
(5)	En sorteringsrist ska användas. Inkluderar högst 15 % oundvikliga bifångster (NOP/*2A3A4), som ska räknas av från denna kvot.		
(6)	Unionskvoten får fiskas under perioden 1 november 2019–31 oktober 2020.		

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2020, med undantag för artikel 11, som ska tillämpas från och med den 1 november 2019 till och med den 31 oktober 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande